

۶۰۷۹۶/۲۰۲۸۲۱

۱۴۰۱/۱۱/۳

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

“با صلوات بر محمد و آل محمد”

جناب آقای دکتر قالیباف

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "تصویب معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین‌المللی" که به پیشنهاد وزارت امور خارجه در جلسه ۱۴۰۱/۱۱/۱۸ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای انجام تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

سید ابراهیم رئیسی

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس‌جمهور، دفتر معاون اول رئیس‌جمهور، شورای نگهبان، معاونت حقوقی رئیس‌جمهور، معاونت امور مجلس رئیس‌جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت صنعت، معدن و تجارت، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۲/۳۵۳۷۷

تاریخ ثبت: ۱۴۰۱/۱۱/۳

کد پرونده:

شماره ثبت:

تاریخ ثبت:

ساعت ورود:

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به اهمیت ارتقای تجارت و توسعه اقتصادی به ویژه تسهیل مبادلات تجاری و سرمایه گذاری خارجی با پذیرش قواعد یکسان و رفع موانع استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین المللی و با عنایت به اینکه تجارت بدون کاغذ از طریق استعمال سیستمی از مراجع صادر کننده، اعمال نظارت و شفافیت در فرایندهای تجاری خارجی را افزایش داده و امکان بروز تخلفات و مفاسد از طریق جعل اسناد مذکور را از بین خواهد برد، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می شود:

"لایحه تصویب معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به استفاده از
ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین المللی"

ماده واحده - معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین المللی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و پنج ماده تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره ۱ - دولت جمهوری اسلامی ایران طبق بند (۲) ماده (۱۹) و ماده (۲۱) معاهده (کنوانسیون)، خود را ملزم به اجرای معاهده (کنوانسیون) در چهارچوب قانون تجارت الکترونیکی - مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۱۷ - با اصلاحات و الحاقات بعدی می داند و معاهده (کنوانسیون) را در خصوص معاملات و تبادلات الکترونیکی که براساس قانون تجارت الکترونیکی مستثنی شده اند، اعمال نخواهد کرد.
تبصره ۲ - رعایت اصول (۷۷) و (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای هرگونه اصلاح معاهده (کنوانسیون) و اصل (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای صلح دعاوی و ارجاع به داوری الزامی است.

رئیس جمهور

وزیر صنعت، معدن و تجارت

وزیر امور خارجه

۱۴۰۳/۱۰/۲۵

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به

استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین‌المللی

دولت‌های عضو این معاهده (کنوانسیون):

با تأکید مجدد بر اعتقاد خود مبنی بر اینکه تجارت بین‌الملل بر پایه برابری و منفعت متقابل، عاملی مهم در ارتقای روابط دوستانه در میان دولت‌ها است،

با توجه به اینکه استفاده فزاینده از ارتباطات الکترونیکی، کارایی فعالیت‌های بازرگانی را بهبود بخشیده، روابط تجاری را افزایش داده و دسترسی به فرصت‌های جدیدی را برای طرف‌های قرارداد و بازارهایی که سابقاً از هم دور بودند فراهم می‌کند، و بنابراین نقش اساسی در ارتقای تجارت و توسعه اقتصادی، هم در عرصه داخلی و هم در عرصه بین‌المللی، ایفا می‌نماید،

با در نظر گرفتن اینکه مشکلات ناشی از تردید در خصوص ارزش حقوقی استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین‌المللی، مانعی را بر سر راه تجارت بین‌الملل ایجاد می‌کند،

با اعتقاد به اینکه پذیرش قواعد یکسان، جهت رفع موانع استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین‌المللی، از جمله موانعی که ممکن است ناشی از اجرای اسناد موجود حقوق تجارت بین‌الملل باشد، قطعیت حقوقی و پیش‌بینی‌پذیری تجاری قراردادهای بین‌المللی را افزایش داده و به دولت‌ها جهت دستیابی به راه‌های تجارت نوین کمک می‌کند،

با در نظر داشتن اینکه قواعد متحدالشکل باید به آزادی طرف‌های قرارداد در انتخاب رسانه و فناوری‌های مناسب احترام گذاشته، اصول بی‌طرفی در فناوری و برابری کارکردی را تا حدی مدنظر قرار دهد که شیوه‌های منتخب طرف‌های قرارداد با هدف قواعد حقوقی مرتبط سازگار باشد.

با تمایل به ارائه راه حل مشترک به منظور رفع موانع قانونی استفاده از ارتباطات الکترونیکی با روشی قابل قبول در کشورهای با نظام‌های حقوقی، اجتماعی و اقتصادی متفاوت،

به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول: دایره شمول

ماده ۱: دامنه شمول

۱. این معاهده (کنوانسیون) در مورد استفاده از ارتباطات الکترونیکی در رابطه با شکل‌گیری یا اجرای قرارداد میان طرف‌های قراردادی اعمال می‌شود که محل کسب و کار آنها در کشورهای مختلفی قرار دارد.
۲. چنانچه از قرارداد یا هر گونه معامله میان طرف‌های قرارداد یا از اطلاعاتی که هر زمان قبل یا به هنگام عقد قرارداد توسط طرف‌ها افشاء شده است، نتوان دریافت که محل کسب و کار آنها در کشورهای مختلف است، این واقعیت که محل کسب و کار آنها در کشورهای مختلف قرار دارد، نادیده گرفته می‌شود.

دفتر هیئت دولت

۳. تابعیت طرف‌های قرارداد و وصف مدنی یا تجاری طرف‌ها یا قرارداد، در تعیین دامنه شمول این معاهده (کنوانسیون) لحاظ نخواهد شد.

ماده ۲: استثنائات

۱. این معاهده (کنوانسیون) در مورد ارتباطات الکترونیکی مربوط به هر یک از موارد زیر اعمال نمی‌شود:

الف) قراردادهایی که برای اهداف شخصی، خانوادگی یا خانگی منعقد می‌شود؛

ب) (۱) معاملات بازارهای بورس نظام‌مند (۲) معاملات ارزی خارجی (۳) نظام‌های پرداخت بین بانکی، توافقی‌های پرداخت بین بانکی یا نظام‌های تهاتر و تصفیه در ارتباط با اوراق بهادار یا دارایی‌ها یا اسناد مالی دیگر (۴) انتقال حقوق وثیقه در بیع، وام یا معاملات یا نگهداری اوراق بهادار یا اسناد یا دارایی‌های مالی دیگر یا توافق به بازخرید آنها که نزد واسطه نگهداری می‌شود.

۲. این معاهده (کنوانسیون) در مورد برات، سفته، راه نامه، بارنامه، قبض انبار یا هر مدرک و سند قابل نقل و انتقالی که به حامل یا ذینفع آن حق می‌دهد که تسلیم کالا یا پرداخت مبلغی پول را مطالبه نماید، اعمال نمی‌شود.

ماده ۳: آزادی اراده طرف‌های قرارداد

طرف‌های قرارداد می‌توانند اعمال هر یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون) را مستثنی کنند یا از اثر هر یک از مفاد مزبور عدول نمایند یا آن را تغییر دهند.

فصل دوم: مقررات عمومی

ماده ۴: تعاریف

از نظر این معاهده (کنوانسیون):

الف) «ارتباط» به هرگونه اظهار، اعلان، مطالبه، اختاریه یا درخواست از جمله ایجاب و قبول آن اطلاق می‌شود که طرف‌ها باید در شکل‌گیری یا اجرای قرارداد، آن را انجام داده یا در رابطه با انجام آن تصمیم‌گیری کنند.

ب) «ارتباط الکترونیکی» به هرگونه ارتباطی اطلاق می‌شود که طرف‌های قرارداد به وسیله داده‌پیام‌ها برقرار می‌کنند.

پ) «داده‌پیام» به اطلاعات ایجاد، ارسال، دریافت یا ذخیره شده از طریق وسایل الکترونیکی، مغناطیسی، نوری یا وسایل مشابه از جمله مبادله الکترونیکی داده‌ها، رایانامه (پست الکترونیکی)، دورنگار (تلگرام)، دورنویس (تلکس) یا دوررونویس (تلکپی) اطلاق می‌شود اما محدود به آن نمی‌شود.

دفتر هیئت دولت

ت) «ایجاد کننده» ارتباط الکترونیکی به طرفی از قرارداد اطلاق می‌شود که ارتباط الکترونیکی به وسیله یا از طرف او پیش از ذخیره، در صورت وجود، ارسال یا ایجاد شده است، ولی طرفی را که در رابطه با آن ارتباط الکترونیکی به عنوان واسطه عمل کرده است، در بر نمی‌گیرد.

ث) «مخاطب» ارتباط الکترونیکی به طرفی از قرارداد اطلاق می‌شود که ایجاد کننده قصد دارد ارتباط الکترونیکی را دریافت نماید، ولی طرفی را که در رابطه با آن ارتباط الکترونیکی به عنوان واسطه عمل می‌کند، در بر نمی‌گیرد.

ج) «سامانه اطلاعاتی» به سامانه‌ای برای ایجاد، ارسال، دریافت، ذخیره یا سایر پردازش‌های داده‌پیامها اطلاق می‌شود.

چ) «سامانه پیام خودکار» به برنامه رایانه‌ای، ابزار الکترونیکی یا دیگر ابزار خودکار مورد استفاده جهت مبادرت به انجام یک عمل یا پاسخ کلی یا جزئی به داده‌پیامها یا عملکردها اطلاق می‌شود، بدون اینکه هرگاه سامانه به انجام عملی مبادرت نموده یا پاسخی دهد، شخص حقیقی عمل یا پاسخ مورد نظر را بازبینی نموده یا در آن دخالت کند.

ح) «محل کسب و کار» به هر مکانی که در آن یک طرف قرارداد بنگاه دائمی برای انجام فعالیت اقتصادی در اختیار دارد، غیر از مکان ارائه موقت کالا یا خدمات خارج از یک محل معین، اطلاق می‌شود.

ماده ۵: تفسیر

۱. در تفسیر این معاهده (کنوانسیون) همیشه باید به خصوصیت بین‌المللی، ضرورت ترغیب هماهنگی در کاربرد آن و رعایت حسن نیت در تجارت بین‌الملل توجه کرد.
۲. مسائل مرتبط با موضوعات مشمول این معاهده (کنوانسیون) که صریحاً در معاهده (کنوانسیون) حل و فصل نگردیده است، طبق اصول کلی که معاهده (کنوانسیون) مبتنی بر آن می‌باشد، یا در صورت فقدان چنین اصولی، طبق قانون حاکم به موجب قواعد حقوق بین‌الملل خصوصی، حل و فصل می‌گردند.

ماده ۶: مکان طرف‌های قرارداد

۱. از نظر این معاهده (کنوانسیون)، چنین فرض می‌شود که محل کسب و کار یک طرف قرارداد، مکانی است که توسط آن طرف قرارداد تعیین شده است؛ مگر اینکه طرف دیگر اثبات کند که طرف معرفی کننده نشانی، در آنجا محل کسب و کار ندارد.
۲. اگر یکی از طرف‌های قرارداد محل کسب و کار را تعیین نکند و بیش از یک محل کسب و کار داشته باشد، در این صورت محل کسب و کار از نظر این معاهده (کنوانسیون)، مکانی است که با توجه به اوضاع و شرایطی که برای طرف‌ها در هر زمانی پیش از یا همزمان با انعقاد قرارداد، شناخته شده یا در نظر داشته‌اند، نزدیکترین ارتباط را با قرارداد مربوط دارد.
۳. اگر شخص حقیقی محل کسب و کار نداشته باشد، اقامتگاه معمول او به عنوان محل کسب و کار وی شناخته می‌شود.
۴. هیچ مکانی صرفاً محل کسب و کار محسوب نمی‌شود به دلیل اینکه:

الف) محلی می‌باشد که استقرار تجهیزات و فناوری پشتیبان سامانه اطلاعاتی که توسط یک طرف قرارداد در ارتباط با شکل‌گیری قرارداد مورد استفاده قرار گرفته است، یا

ب) محلی می‌باشد که می‌تواند سامانه اطلاعاتی برای دیگر طرف‌های قرارداد در دسترس باشد.

۵. صرف این واقعیت که یک طرف از یک نام دامنه یا نشانی رایانامه (پست الکترونیکی) که به کشور مشخصی متصل است، استفاده می‌کند، نمی‌تواند اماره‌ای باشد که محل کسب و کار آن طرف در آن کشور قرار دارد.

ماده ۷: الزامات مربوط به اطلاعات

هیچ یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون) بر اعمال هر قاعده حقوقی که ممکن است طرف‌ها را ملزم نماید تا هویت، محل کسب و کار یا دیگر اطلاعات خویش را افشا کنند یا آنها را از پیامدهای حقوقی اظهارات نادرست، ناقص یا خلاف واقع در آن زمینه معاف کند، تأثیری نخواهد داشت.

فصل سوم: استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین‌المللی

ماده ۸: شناسایی حقوقی ارتباطات الکترونیکی

۱. اعتبار یا قابلیت اجرایی ارتباط یا قرارداد، تنها به این دلیل که به شکل ارتباط الکترونیکی است، مورد انکار قرار نخواهد گرفت.

۲. هیچ یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون)، یک طرف قرارداد را ملزم نمی‌نماید تا از ارتباطات الکترونیکی استفاده کرده یا آن را بپذیرند، اما موافقت یک طرف قرارداد مبنی بر انجام این کار می‌تواند از رفتار آن طرف استنباط شود.

ماده ۹: الزامات شکلی

۱. هیچ یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون) شکلی خاص از برقراری ارتباط یا انعقاد قرارداد یا مدلل نمودن آن را مقرر نمی‌کند.

۲. در مواردی که قانون مقرر می‌دارد ارتباط یا قرارداد باید به صورت کتبی باشد یا آثار کتبی نبودن را بیان می‌کند، این الزام به موجب ارتباط الکترونیکی محقق می‌شود، مشروط بر اینکه اطلاعات مندرج در آن ارتباط، به طوری که امکان استفاده در صورت رجوع بعدی فراهم باشد، قابل دسترسی بوده باشد.

۳. در مواردی که قانون مقرر می‌دارد ارتباط یا قرارداد باید توسط یک طرف امضا شود یا آثار عدم امضا را بیان می‌کند، این الزام در رابطه با ارتباط الکترونیکی محقق می‌شود، مشروط بر اینکه:

الف) روشی برای تعیین هویت طرف قرارداد و معلوم کردن قصد آن طرف در خصوص اطلاعات مندرج در ارتباط الکترونیکی استفاده شده باشد؛ و

ب) روشی که به کار گرفته شده:

دفتر هیئت دولت

(۱) برای هدفی که ارتباط الکترونیکی برای آن ایجاد یا برقرار شده از حیث جمیع شرایط، از جمله هرگونه توافق مربوط، به صورت مقتضی قابل اعتماد باشد؛ یا

(۲) به تنهایی یا به همراه دلیل دیگر، در عمل ثابت شده باشد که کارکردهای موصوف در جزء (الف) فوق را دارا است.

۴. در مواردی که قانون مقرر می‌دارد نسخه اصل ارتباط یا قرارداد باید در دسترس قرار گیرد یا نگهداری شود یا آثار فقدان نسخه اصل را بیان می‌کند، این الزام در رابطه با ارتباط الکترونیکی محقق می‌شود، مشروط بر اینکه:

(الف) اطمینان قابل اتکایی در خصوص یکپارچگی اطلاعات مندرج در آن از زمانی که برای نخستین بار به شکل نهایی خود، به صورت ارتباط الکترونیکی یا به صورت دیگر ایجاد شده است، وجود داشته باشد؛ و

(ب) چنانچه مقرر شده باشد اطلاعات مندرج در آن در دسترس باشد، آن اطلاعات را بتوان برای شخصی که قرار است اطلاعات در اختیار او قرار گیرد، نمایش داد.

۵. از نظر جزء (الف) بند ۴:

(الف) معیار ارزیابی یکپارچگی آن است که آیا صرف‌نظر از اضافه شدن هرگونه تصدیق و تغییری که در فرآیند معمول ارتباط، ذخیره و نمایش، حادث می‌شود، اطلاعات به صورت کامل و بدون تغییر باقی مانده است یا خیر؛ و

(ب) معیار قابل اتکا بودن مقرر در پرتو هدفی که اطلاعات برای آن ایجاد گردیده و در راستای تمام اوضاع و شرایط مرتبط با آن ارزیابی خواهد شد.

ماده ۱۰: زمان و مکان ارسال و دریافت ارتباطات الکترونیکی

۱. زمان ارسال ارتباط الکترونیکی هنگامی است که ارتباط الکترونیکی از سامانه اطلاعاتی تحت نظارت ایجادکننده یا طرفی که از سوی او ارتباط را ارسال می‌کند، خارج می‌شود؛ یا اگر ارتباط الکترونیکی از سامانه اطلاعاتی تحت نظارت ایجادکننده یا طرفی که از سوی او ارتباط را ارسال می‌دارد، خارج نشده باشد، زمانی است که ارتباط الکترونیکی دریافت می‌شود.

۲. زمان دریافت ارتباط الکترونیکی هنگامی است که ارتباط الکترونیکی توسط مخاطب در نشانی الکترونیکی که توسط او مشخص شده، قابل بازیابی است. زمان دریافت ارتباط الکترونیکی در نشانی الکترونیکی دیگر مخاطب، هنگامی است که ارتباط الکترونیکی توسط او در آن نشانی قابل بازیابی است و مخاطب آگاه می‌شود که ارتباط الکترونیکی به آن نشانی ارسال شده است. چنین فرض می‌شود که ارتباط الکترونیکی توسط مخاطب، هنگامی قابل بازیابی است که به نشانی الکترونیکی او می‌رسد.

۳. چنین فرض می‌شود که ارتباط الکترونیکی به گونه تعیین شده طبق ماده ۶ از محل کسب و کار ایجادکننده ارسال و در محل کسب و کار مخاطب دریافت شده است.

دفتر هیئت دولت

۴. با وجود این که ممکن است محل استقرار سامانه اطلاعاتی پشتیبان یک نشانی الکترونیکی با مکانی که چنین فرض شده که ارتباط الکترونیکی بر اساس بند ۳ این ماده دریافت گردیده، متفاوت باشد، بند ۲ این ماده اعمال می‌شود.

ماده ۱۱: دعوت به ایجاب

پیشنهاد انعقاد قرارداد از طریق یک یا چند ارتباط الکترونیکی که مخاطب آن یک طرف قرارداد یا طرف‌های معین نبوده، بلکه برای طرف‌هایی که از سامانه‌های اطلاعاتی استفاده می‌کنند به طور عمومی قابل دسترسی است، از جمله پیشنهادهایی که از برنامه‌های تعاملی برای سفارش‌دهی از طریق سامانه‌های اطلاعاتی مذکور استفاده می‌کنند، دعوت به ایجاب تلقی می‌شود، مگر آنکه آشکارا بر این امر دلالت کند که قصد طرفی که پیشنهادی را مطرح کرده است، ملتزم شدن در صورت قبول بوده است.

ماده ۱۲: استفاده از سامانه پیام خودکار برای شکل‌گیری قرارداد

اعتبار یا قابل اجرا بودن قراردادی که از طریق تعامل سامانه پیام خودکار و شخص حقیقی یا از طریق تعامل سامانه‌های پیام خودکار شکل گرفته است صرفاً به این دلیل که هیچ شخص حقیقی، هر یک از اقدامات خاص را که به وسیله سامانه‌های پیام خودکار انجام شده یا قراردادهای منتج از آن را بررسی نکرده یا در آن مداخله‌ای نداشته است، انکار نخواهد شد.

ماده ۱۳: وجود شروط قرارداد

هیچ‌یک از مفاد این معاهده (کنوانسیون)، بر اعمال هر قاعده حقوقی که ممکن است یک طرف قرارداد را ملزم نماید که تمام یا برخی از شروط قرارداد را از طریق تبادل ارتباط الکترونیکی مورد مذاکره قرار دهد، تا ارتباط‌های الکترونیکی مزبور را که دربردارنده شروط قراردادی به نحو خاص هستند در دسترس طرف دیگر قرار دهد یا یک طرف قرارداد را از پیامدهای حقوقی قصورش در انجام چنین کاری، معاف می‌کند، تاثیری نخواهد داشت.

ماده ۱۴: خطا در ارتباطات الکترونیکی

۱. در مواردی که شخص حقیقی، خطای ورودی در ارتباط الکترونیکی انجام می‌دهد که با سامانه پیام خودکار طرف دیگر مبادله شده است و سامانه پیام خودکار به آن شخص، فرصت تصحیح خطا را نمی‌دهد، آن شخص یا طرفی که آن شخص از سوی آن اقدام می‌کرده است، حق دارد تا از آن بخش از ارتباط الکترونیکی که خطای ورودی در آن رخ داده، اعراض نماید، مشروط بر آنکه:

الف) شخص یا طرفی که آن شخص از سوی آن اقدام می‌کرده است، در اولین فرصت، پس از آگاهی از خطا، طرف دیگر را از خطا مطلع و بیان کند که خطایی در ارتباط الکترونیکی از طرف او صورت گرفته است. و

ب) شخص یا طرفی که آن شخص از سوی آن اقدام می‌کرده است، از کالاها یا خدمات دریافت شده از طرف دیگر، در فرض وجود، نفع یا ارزش قابل توجهی نبرده یا تحصیل نکرده باشد.

۲- هیچ‌یک از مفاد این ماده بر اعمال هر قاعده حقوقی که ممکن است بر پیامدهای هر خطایی غیر از آنچه در بند ۱ پیش‌بینی شده، حاکم باشد، اثری نخواهد داشت.

فصل چهارم. مقررات نهایی

ماده ۱۵: امین اسناد

بدین وسیله دبیرکل سازمان ملل متحد، به عنوان امین اسناد این معاهده (کنوانسیون) تعیین می‌شود.

ماده ۱۶: امضا، تنفیذ، پذیرش یا تصویب

۱. این معاهده (کنوانسیون) برای امضای تمامی دولت‌ها در مقر سازمان ملل متحد از ۲۶ دی ۱۳۸۴ هجری شمسی (۱۶ ژانویه ۲۰۰۶ میلادی) تا ۲۶ دی ۱۳۸۶ هجری شمسی (۱۶ ژانویه ۲۰۰۸ میلادی)، در نیویورک مفتوح می‌باشد.

۲. این معاهده (کنوانسیون) منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب دولت‌های امضا کننده می‌باشد.

۳. این معاهده (کنوانسیون) برای الحاق تمامی دولت‌هایی که در تاریخ مفتوح شدن برای امضا، از دولت‌های امضاکننده نبوده‌اند، مفتوح می‌باشد.

۴. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده می‌شود.

ماده ۱۷: مشارکت از طریق سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای

۱. سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که توسط دولت‌های مستقل ایجاد شده است و نسبت به موضوعات خاص مشمول این معاهده (کنوانسیون) صلاحیت دارد، نیز می‌تواند این معاهده (کنوانسیون) را مورد امضا، تنفیذ، پذیرش و تصویب قرار داده یا بدان ملحق شود. در این صورت، سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای تا حدی که آن سازمان در مورد موضوعات مشمول این معاهده (کنوانسیون) صلاحیت دارد، همانند دولت‌های متعاهد از حقوق و تعهدات برخوردار است. در مواردی که تعداد دولت‌های متعاهد در این معاهده (کنوانسیون) مطرح باشد، سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای، علاوه بر دولت‌های عضو آن که دولت‌های متعاهد به شمار می‌آیند، به عنوان دولت متعاهد محسوب نمی‌گردد.

۲. سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در زمان امضا، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، اعلامیه‌ای را نزد امین اسناد خواهد سپرد و موضوعات مشمول این معاهده (کنوانسیون) را که صلاحیت در مورد آنها توسط دولت‌های عضو آن به سازمان تفویض شده است، تعیین می‌کند. سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای

بی‌درنگ هرگونه تغییری را در خصوص توزیع صلاحیت، از جمله تفویض صلاحیت جدید که در اعلامیه موضوع این بند مشخص شده است، به امین اسناد اطلاع خواهد داد.

۳. هر ارجاعی به یک «دولت متعاقد» یا «دولت‌های متعاقد» در این معاهده (کنوانسیون) به طور مساوی در مورد سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای، در صورت اقتضای متن، اعمال می‌شود.
۴. طبق اعلامیه صادره به موجب ماده ۲۱، این معاهده (کنوانسیون) بر هیچ قاعده مغایر هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که قابل اعمال بر طرف‌هایی از قرارداد است که محل‌های کسب و کار مربوط آنها در دولت‌های عضو چنین سازمانی قرار دارد، رجحان نخواهد داشت.

ماده ۱۸: اعتبار در واحدهای سرزمینی داخلی

۱. اگر یک دولت متعاقد دارای دو یا چند واحد سرزمینی باشد که در آنها نظام‌های حقوقی مختلفی در ارتباط با موضوعاتی حاکم باشد که در این معاهده (کنوانسیون) می‌تواند در زمان امضا، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق اعلام کند که این معاهده (کنوانسیون) نسبت به تمام واحدهای سرزمینی آن یا فقط بر یک یا چند واحد از آنها تعمیم می‌یابد و می‌تواند اعلامیه خود را با تسلیم اعلامیه دیگری در هر زمان اصلاح کند.
۲. این اعلامیه‌ها باید به آگاهی امین اسناد برسد و در آنها به طور صریح واحدهای سرزمینی که این معاهده (کنوانسیون) به آنها تعمیم می‌یابد، بیان شود.
۳. اگر به موجب اعلامیه موضوع این ماده، این معاهده (کنوانسیون) به یک یا چند واحد سرزمینی دولت متعاهدی، و نه بر همه آنها، تعمیم یابد و اگر محل کسب و کار یک طرف در آن دولت واقع شده باشد، از نظر این معاهده (کنوانسیون) محل کسب و کار مزبور در آن دولت عضو در نظر گرفته نمی‌شود؛ مگر اینکه در واحد سرزمینی واقع شده باشد که این معاهده (کنوانسیون) به آن تعمیم می‌یابد.
۴. اگر دولت متعاهدی به موجب بند ۱ این ماده اعلامیه ندهد، این معاهده (کنوانسیون) به تمام واحدهای سرزمینی آن دولت تعمیم می‌یابد.

ماده ۱۹: اعلامیه‌های مربوط به دامنه شمول

۱. هر دولت متعاقد می‌تواند طبق ماده ۲۱ اعلام کند که این معاهده (کنوانسیون) را فقط در مواردی اعمال می‌کند که:
 - الف) دولت‌های موضوع بند ۱ ماده ۱ دولت‌های متعاقد این معاهده (کنوانسیون) باشند؛ یا
 - ب) طرف‌های قرارداد توافق نمایند که معاهده (کنوانسیون) اعمال شود.
۲. هر دولت متعاقد می‌تواند موضوعاتی را که در اعلامیه تنظیم شده طبق ماده ۲۱ ذکر می‌نماید از دامنه شمول این معاهده (کنوانسیون) خارج نماید.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۰: ارتباطات مبادله شده به موجب دیگر معاهده‌های (کنوانسیون‌های) بین‌المللی

۱. مفاد این معاهده (کنوانسیون) در مورد استفاده از ارتباطات الکترونیکی در شکل‌گیری و یا اجرای قراردادی که هر معاهده (کنوانسیون) بین‌المللی زیر که یک دولت متعاهد این معاهده (کنوانسیون)، عضو آن است یا خواهد شد، اعمال می‌گردد:

معاهده (کنوانسیون) راجع به شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی (۲۰ خرداد ۱۳۳۷ هجری شمسی (نیویورک، ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ میلادی))،

معاهده (کنوانسیون) راجع به مرور زمان در بیع بین‌المللی کالا (۲۴ خرداد ۱۳۵۳ هجری شمسی (نیویورک، ۱۴ ژوئن ۱۹۷۴ میلادی)) و سند الحاقی (پروتکل) آن (۲۲ فروردین ۱۳۵۹ هجری شمسی (وین، ۱۱ آوریل ۱۹۸۰ میلادی))،

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد درباره قراردادهای بیع بین‌المللی کالا (۲۲ فروردین ۱۳۵۹ هجری شمسی (وین، ۱۱ آوریل ۱۹۸۰ میلادی))،

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به مسئولیت بهره‌برداران پایانه‌های حمل و نقل در تجارت بین‌الملل (۳۰ فروردین ۱۳۷۰ هجری شمسی (وین، ۱۹ آوریل ۱۹۹۱ میلادی))

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد در خصوص ضمانت‌نامه‌های مستقل و اعتبارات اسنادی تضمینی (۲۰ آذر ۱۳۷۴ هجری شمسی (نیویورک، ۱۱ دسامبر ۱۹۹۵ میلادی))،

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد راجع به انتقال دیون پولی در تجارت بین‌الملل (۲۱ آذر ۱۳۸۰ هجری شمسی (نیویورک، ۱۲ دسامبر ۲۰۰۱ میلادی))،

۲. مفاد این معاهده (کنوانسیون) در خصوص ارتباطات الکترونیکی مربوط به شکل‌گیری یا اجرای قراردادی که نسبت به آن معاهده (کنوانسیون)، عهدنامه یا موافقت‌نامه بین‌المللی دیگری اجرا می‌شود که در بند ۱ این ماده به طور خاص بدان اشاره نشده و دولت متعاهد این معاهده (کنوانسیون) عضو آن است یا ممکن است عضو شود، نیز اعمال می‌شود، مگر اینکه آن دولت طبق ماده ۲۱ اعلام کرده باشد که ملزم به این بند نخواهد بود.

۳. با وجود این، دولتی که اقدام به صدور اعلامیه طبق بند ۲ این ماده می‌نماید، می‌تواند اعلام کند که مقررات این معاهده (کنوانسیون) در خصوص استفاده از ارتباطات الکترونیکی در ارتباط با شکل‌گیری یا اجرای هرگونه قراردادی که معاهده (کنوانسیون)، عهدنامه یا موافقت‌نامه بین‌المللی خاصی در مورد آن اعمال می‌گردد و آن دولت عضو آن است یا ممکن است عضو شود، نیز اعمال گردد.

۴. هر دولتی می‌تواند اعلام کند که مفاد این معاهده (کنوانسیون) را در مورد استفاده از ارتباطات الکترونیکی در ارتباط با شکل‌گیری یا اجرای قراردادی که هرگونه معاهده (کنوانسیون)، عهدنامه یا موافقت‌نامه‌های بین‌المللی دیگری را که در اعلامیه آن دولت تصریح شده و آن دولت عضو آن است یا ممکن است عضو

شود، از جمله هر یک از معاهده‌های (کنوانسیون‌های) موضوع بند ۱ این ماده در مورد آن اعمال می‌گردد، اعمال نخواهد کرد، حتی اگر دولت مذکور اعمال بند ۲ این ماده را به موجب اعلامیه تنظیم شده طبق ماده ۲۱ استثنا نکرده باشد.

ماده ۲۱: تشریفات و اعتبار اعلامیه‌ها

۱. اعلامیه‌های موضوع بند ۴ ماده ۱۷، بند ۱ و ۲ ماده ۱۹ و بندهای ۲، ۳ و ۴ ماده ۲۰ را می‌توان در هر زمان صادر کرد. اعلامیه‌های صادره زمان امضا، منوط به تأیید از طریق تنفیذ، پذیرش یا تصویب است.
۲. اعلامیه‌ها و تأییدیه‌های آنها باید کتبی باشد و به طور رسمی به آگاهی امین اسناد برسد.
۳. همزمان با لازم‌الاجرا شدن این معاهده (کنوانسیون)، اعلامیه در خصوص دولت مربوط نافذ می‌شود. هرچند، اعلامیه‌ای که اعلان رسمی آن را امین اسناد پس از لازم‌الاجرا شدن معاهده (کنوانسیون) دریافت می‌کند، در اولین روز ماه پس از انقضای شش ماه از تاریخ دریافت آن توسط امین اسناد نافذ خواهد شد.
۴. هر دولتی که اعلامیه‌ای را به موجب این معاهده (کنوانسیون) صادر می‌نماید، می‌تواند آن را در هر زمانی از طریق اعلان رسمی کتبی، خطاب به امین اسناد، اصلاح یا مسترد کند. اصلاح یا استرداد در اولین روز ماه پس از انقضای شش ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد نافذ خواهد شد.

ماده ۲۲: قید تحدید تعهد

هیچ‌گونه قید تحدید تعهدی در این معاهده (کنوانسیون) در نظر گرفته نخواهد شد.

ماده ۲۳: لازم‌الاجرا شدن

۱. این معاهده (کنوانسیون) در اولین روز ماه پس از انقضای شش ماه از تاریخ تسلیم سومین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، لازم‌الاجرا می‌شود.
۲. زمانی که دولتی پس از تسلیم سومین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، این معاهده (کنوانسیون) را مورد تنفیذ، پذیرش و تصویب قرار دهد یا بدان ملحق شود، این معاهده (کنوانسیون) در خصوص آن دولت در اولین روز ماه پس از انقضای شش ماه از تاریخ تسلیم اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق آن، لازم‌الاجرا می‌شود.

ماده ۲۴: زمان اعمال

این معاهده (کنوانسیون) و هر اعلامیه فقط نسبت به ارتباطات الکترونیکی اعمال می‌شود که پس از تاریخی که معاهده (کنوانسیون) یا اعلامیه در خصوص هریک از دولت‌های متعاقد لازم‌الاجرا یا نافذ می‌گردد، صورت گرفته است.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۵: خروج از عضویت

۱. هر دولت متعاهد می‌تواند با صدور اطلاعیه رسمی و کتبی خطاب به امین اسناد، از عضویت در این معاهده (کنوانسیون) خارج شود.
 ۲. خروج از عضویت در اولین روز ماه پس از انقضای دوازده ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد نافذ می‌شود. در مواردی که مدت زمان طولانی‌تری برای نافذ شدن خروج از عضویت در اطلاعیه پیش‌بینی شود، خروج از عضویت به هنگام انقضای مدت مزبور پس از دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد نافذ می‌شود.
- این معاهده (کنوانسیون) در روز ۲ آذر ۱۳۸۴ هجری شمسی (۲۳ نوامبر ۲۰۰۵ میلادی) در یک نسخه اصلی که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن دارای اعتبار یکسان هستند، در نیویورک تنظیم گردید.
- در گواهی مراتب بالا، نمایندگان تام‌الاختیار امضاکننده زیر که به طور مقتضی از طرف دولت‌های متبوع خود مجاز شده‌اند، این معاهده (کنوانسیون) را امضا نموده‌اند.

دفتر هیئت دولت

[ENGLISH TEXT - TEXTE ANGLAIS]

**UNITED NATIONS CONVENTION ON THE
USE OF ELECTRONIC COMMUNICATIONS IN
INTERNATIONAL CONTRACTS.**

The States Parties to this Convention,

Reaffirming their belief that international trade on the basis of equality and mutual benefit is an important element in promoting friendly relations among States,

Noting that the increased use of electronic communications improves the efficiency of commercial activities, enhances trade connections and allows new access opportunities for previously remote parties and markets, thus playing a fundamental role in promoting trade and economic development, both domestically and internationally,

Considering that problems created by uncertainty as to the legal value of the use of electronic communications in international contracts constitute an obstacle to international trade,

Convinced that the adoption of uniform rules to remove obstacles to the use of electronic communications in international contracts, including obstacles that might result from the operation of existing international trade law instruments, would enhance legal certainty and commercial predictability for international contracts and help States gain access to modern trade routes,

Being of the opinion that uniform rules should respect the freedom of parties to choose appropriate media and technologies, taking account of the principles of technological neutrality and functional equivalence, to the extent that the means chosen by the parties comply with the purpose of the relevant rules of law,

Desiring to provide a common solution to remove legal obstacles to the use of electronic communications in a manner acceptable to States with different legal, social and economic systems,

Have agreed as follows:

**CHAPTER I
SPHERE OF APPLICATION**

**ARTICLE I
SCOPE OF APPLICATION**

1. This Convention applies to the use of electronic communications in connection with the formation or performance of a contract between parties whose places of business are in different States.

2. The fact that the parties have their places of business in different States is to be

دفتر هیئت دولت

disregarded whenever this fact does not appear either from the contract or from any dealings between the parties or from information disclosed by the parties at any time before or at the conclusion of the contract.

3. Neither the nationality of the parties nor the civil or commercial character of the parties or of the contract is to be taken into consideration in determining the application of this Convention.

ARTICLE 2 EXCLUSIONS

1. This Convention does not apply to electronic communications relating to any of the following:

(a) Contracts concluded for personal, family or household purposes;

(b) (i) Transactions on a regulated exchange; (ii) foreign exchange transactions; (iii) inter-bank payment systems, inter-bank payment agreements or clearance and settlement systems relating to securities or other financial assets or instruments; (iv) the transfer of security rights in sale, loan or holding of or agreement to repurchase securities or other financial assets or instruments held with an intermediary.

2. This Convention does not apply to bills of exchange, promissory notes, consignment notes, bills of lading, warehouse receipts or any transferable document or instrument that entitles the bearer or beneficiary to claim the delivery of goods or the payment of a sum of money.

ARTICLE 3 PARTY AUTONOMY

The parties may exclude the application of this Convention or derogate from or vary the effect of any of its provisions.

CHAPTER II GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 4 DEFINITIONS

For the purposes of this Convention:

(a) "Communication" means any statement, declaration, demand, notice or request, including an offer and the acceptance of an offer, that the parties are required to make or choose to make in connection with the formation or performance of a contract;

(b) "Electronic communication" means any communication that the parties make by means of data messages;

دفتر هیئت دولت

(c) "Data message" means information generated, sent, received or stored by electronic, magnetic, optical or similar means, including, but not limited to, electronic data interchange, electronic mail, telegram, telex or telecopy;

(d) "Originator" of an electronic communication means a party by whom, or on whose behalf, the electronic communication has been sent or generated prior to storage, if any, but it does not include a party acting as an intermediary with respect to that electronic communication;

(e) "Addressee" of an electronic communication means a party who is intended by the originator to receive the electronic communication, but does not include a party acting as an intermediary with respect to that electronic communication;

(f) "Information system" means a system for generating, sending, receiving, storing or otherwise processing data messages;

(g) "Automated message system" means a computer program or an electronic or other automated means used to initiate an action or respond to data messages or performances in whole or in part, without review or intervention by a natural person each time an action is initiated or a response is generated by the system;

(h) "Place of business" means any place where a party maintains a non-transitory establishment to pursue an economic activity other than the temporary provision of goods or services out of a specific location.

ARTICLE 5 INTERPRETATION

1. In the interpretation of this Convention, regard is to be had to its international character and to the need to promote uniformity in its application and the observance of good faith in international trade.

2. Questions concerning matters governed by this Convention which are not expressly settled in it are to be settled in conformity with the general principles on which it is based or, in the absence of such principles, in conformity with the law applicable by virtue of the rules of private international law.

ARTICLE 6 LOCATION OF THE PARTIES

1. For the purposes of this Convention, a party's place of business is presumed to be the location indicated by that party, unless another party demonstrates that the party making the indication does not have a place of business at that location.

2. If a party has not indicated a place of business and has more than one place of business, then the place of business for the purposes of this Convention is that which has the

دفتر هیئت دولت

closest relationship to the relevant contract, having regard to the circumstances known to or contemplated by the parties at any time before or at the conclusion of the contract.

3. If a natural person does not have a place of business, reference is to be made to the person's habitual residence.

4. A location is not a place of business merely because that is: (a) where equipment and technology supporting an information system used by a party in connection with the formation of a contract are located; or (b) where the information system may be accessed by other parties.

5. The sole fact that a party makes use of a domain name or electronic mail address connected to a specific country does not create a presumption that its place of business is located in that country.

ARTICLE 7 INFORMATION REQUIREMENTS

Nothing in this Convention affects the application of any rule of law that may require the parties to disclose their identities, places of business or other information, or relieves a party from the legal consequences of making inaccurate, incomplete or false statements in that regard.

CHAPTER III USE OF ELECTRONIC COMMUNICATIONS IN INTERNATIONAL CONTRACTS

ARTICLE 8 LEGAL RECOGNITION OF ELECTRONIC COMMUNICATIONS

1. A communication or a contract shall not be denied validity or enforceability on the sole ground that it is in the form of an electronic communication.

2. Nothing in this Convention requires a party to use or accept electronic communications, but a party's agreement to do so may be inferred from the party's conduct.

ARTICLE 9 FORM REQUIREMENTS

1. Nothing in this Convention requires a communication or a contract to be made or evidenced in any particular form.

2. Where the law requires that a communication or a contract should be in writing, or provides consequences for the absence of a writing, that requirement is met by an electronic communication if the information contained therein is accessible so as to be usable for subsequent reference.

دفتر هیئت دولت

3. Where the law requires that a communication or a contract should be signed by a party, or provides consequences for the absence of a signature, that requirement is met in relation to an electronic communication if:

(a) A method is used to identify the party and to indicate that party's intention in respect of the information contained in the electronic communication; and

(b) The method used is either:

(i) As reliable as appropriate for the purpose for which the electronic communication was generated or communicated, in the light of all the circumstances, including any relevant agreement; or

(ii) Proven in fact to have fulfilled the functions described in subparagraph (a) above, by itself or together with further evidence.

4. Where the law requires that a communication or a contract should be made available or retained in its original form, or provides consequences for the absence of an original, that requirement is met in relation to an electronic communication if:

(a) There exists a reliable assurance as to the integrity of the information it contains from the time when it was first generated in its final form, as an electronic communication or otherwise; and

(b) Where it is required that the information it contains be made available, that information is capable of being displayed to the person to whom it is to be made available.

5. For the purposes of paragraph 4 (a):

(a) The criteria for assessing integrity shall be whether the information has remained complete and unaltered, apart from the addition of any endorsement and any change that arises in the normal course of communication, storage and display; and

(b) The standard of reliability required shall be assessed in the light of the purpose for which the information was generated and in the light of all the relevant circumstances.

**ARTICLE 10
TIME AND PLACE OF DISPATCH AND RECEIPT
OF ELECTRONIC COMMUNICATIONS**

1. The time of dispatch of an electronic communication is the time when it leaves an information system under the control of the originator or of the party who sent it on behalf of the originator or, if the electronic communication has not left an information system under the control of the originator or of the party who sent it on behalf of the originator, the time when the electronic communication is received.

دفتر هیئت دولت

2. The time of receipt of an electronic communication is the time when it becomes capable of being retrieved by the addressee at an electronic address designated by the addressee. The time of receipt of an electronic communication at another electronic address of the addressee is the time when it becomes capable of being retrieved by the addressee at that address and the addressee becomes aware that the electronic communication has been sent to that address. An electronic communication is presumed to be capable of being retrieved by the addressee when it reaches the addressee's electronic address.

3. An electronic communication is deemed to be dispatched at the place where the originator has its place of business and is deemed to be received at the place where the addressee has its place of business, as determined in accordance with article 6.

4. Paragraph 2 of this article applies notwithstanding that the place where the information system supporting an electronic address is located may be different from the place where the electronic communication is deemed to be received under paragraph 3 of this article.

ARTICLE 11 INVITATIONS TO MAKE OFFERS

A proposal to conclude a contract made through one or more electronic communications which is not addressed to one or more specific parties, but is generally accessible to parties making use of information systems, including proposals that make use of interactive applications for the placement of orders through such information systems, is to be considered as an invitation to make offers, unless it clearly indicates the intention of the party making the proposal to be bound in case of acceptance.

ARTICLE 12 USE OF AUTOMATED MESSAGE SYSTEMS FOR CONTRACT FORMATION

A contract formed by the interaction of an automated message system and a natural person, or by the interaction of automated message systems, shall not be denied validity or enforceability on the sole ground that no natural person reviewed or intervened in each of the individual actions carried out by the automated message systems or the resulting contract.

ARTICLE 13 AVAILABILITY OF CONTRACT TERMS

Nothing in this Convention affects the application of any rule of law that may require a party that negotiates some or all of the terms of a contract through the exchange of electronic communications to make available to the other party those electronic communications which contain the contractual terms in a particular manner, or relieves a party from the legal consequences of its failure to do so.

ARTICLE 14

دفتر هیئت دولت

ERROR IN ELECTRONIC COMMUNICATIONS

1. Where a natural person makes an input error in an electronic communication exchanged with the automated message system of another party and the automated message system does not provide the person with an opportunity to correct the error, that person, or the party on whose behalf that person was acting, has the right to withdraw the portion of the electronic communication in which the input error was made if:

(a) The person, or the party on whose behalf that person was acting, notifies the other party of the error as soon as possible after having learned of the error and indicates that he or she made an error in the electronic communication; and

(b) The person, or the party on whose behalf that person was acting, has not used or received any material benefit or value from the goods or services, if any, received from the other party.

2. Nothing in this article affects the application of any rule of law that may govern the consequences of any error other than as provided for in paragraph 1.

CHAPTER IV FINAL PROVISIONS

ARTICLE 15 DEPOSITARY

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the depositary for this Convention.

ARTICLE 16 SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE OR APPROVAL

1. This Convention is open for signature by all States at United Nations Headquarters in New York from 16 January 2006 to 16 January 2008.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. This Convention is open for accession by all States that are not signatory States as from the date it is open for signature.

4. Instruments of ratification, acceptance, approval and accession are to be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 17 PARTICIPATION BY REGIONAL ECONOMIC INTEGRATION ORGANIZATIONS

دفتر هیئت دولت

1. A regional economic integration organization that is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Convention may similarly sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention. The regional economic integration organization shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that that organization has competence over matters governed by this Convention. Where the number of Contracting States is relevant in this Convention, the regional economic integration organization shall not count as a Contracting State in addition to its member States that are Contracting States.

2. The regional economic integration organization shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, make a declaration to the depositary specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that organization by its member States. The regional economic integration organization shall promptly notify the depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.

3. Any reference to a "Contracting State" or "Contracting States" in this Convention applies equally to a regional economic integration organization where the context so requires.

4. This Convention shall not prevail over any conflicting rules of any regional economic integration organization as applicable to parties whose respective places of business are located in States members of any such organization, as set out by declaration made in accordance with article 21.

ARTICLE 18 EFFECT IN DOMESTIC TERRITORIAL UNITS

1. If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may amend its declaration by submitting another declaration at any time.

2. These declarations are to be notified to the depositary and are to state expressly the territorial units to which the Convention extends.

3. If, by virtue of a declaration under this article, this Convention extends to one or more but not all of the territorial units of a Contracting State, and if the place of business of a party is located in that State, this place of business, for the purposes of this Convention, is considered not to be in a Contracting State, unless it is in a territorial unit to which the Convention extends.

4. If a Contracting State makes no declaration under paragraph 1 of this article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

دفتر هیئت دولت

**ARTICLE 19
DECLARATIONS ON THE SCOPE
OF APPLICATION**

1. Any Contracting State may declare, in accordance with article 21, that it will apply this Convention only:

(a) When the States referred to in article 1, paragraph 1, are Contracting States to this Convention; or

(b) When the parties have agreed that it applies.

2. Any Contracting State may exclude from the scope of application of this Convention the matters it specifies in a declaration made in accordance with article 21.

**ARTICLE 20
COMMUNICATIONS EXCHANGED UNDER
OTHER INTERNATIONAL CONVENTIONS**

1. The provisions of this Convention apply to the use of electronic communications in connection with the formation or performance of a contract to which any of the following international conventions, to which a Contracting State to this Convention is or may become a Contracting State, apply:

Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards (New York, 10 June 1958);

Convention on the Limitation Period in the International Sale of Goods (New York, 14 June 1974) and Protocol thereto (Vienna, 11 April 1980);

United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (Vienna, 11 April 1980);

United Nations Convention on the Liability of Operators of Transport Terminals in International Trade (Vienna, 19 April 1991);

United Nations Convention on Independent Guarantees and Stand-by Letters of Credit (New York, 11 December 1995);

United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade (New York, 12 December 2001).

2. The provisions of this Convention apply further to electronic communications in connection with the formation or performance of a contract to which another international convention, treaty or agreement not specifically referred to in paragraph 1 of this article, and to which a Contracting State to this Convention is or may become a Contracting State, applies, unless the State has declared, in accordance with article 21, that it will not be bound by this

دفتر هیئت دولت

paragraph.

3. A State that makes a declaration pursuant to paragraph 2 of this article may also declare that it will nevertheless apply the provisions of this Convention to the use of electronic communications in connection with the formation or performance of any contract to which a specified international convention, treaty or agreement applies to which the State is or may become a Contracting State.

4. Any State may declare that it will not apply the provisions of this Convention to the use of electronic communications in connection with the formation or performance of a contract to which any international convention, treaty or agreement specified in that State's declaration, to which the State is or may become a Contracting State, applies, including any of the conventions referred to in paragraph 1 of this article, even if such State has not excluded the application of paragraph 2 of this article by a declaration made in accordance with article 21.

ARTICLE 21 PROCEDURE AND EFFECTS OF DECLARATIONS

1. Declarations under article 17, paragraph 4, article 19, paragraphs 1 and 2, and article 20, paragraphs 2, 3 and 4, may be made at any time. Declarations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

2. Declarations and their confirmations are to be in writing and to be formally notified to the depositary.

3. A declaration takes effect simultaneously with the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, a declaration of which the depositary receives formal notification after such entry into force takes effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of its receipt by the depositary.

4. Any State that makes a declaration under this Convention may modify or withdraw it at any time by a formal notification in writing addressed to the depositary. The modification or withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of the receipt of the notification by the depositary.

ARTICLE 22 RESERVATIONS

No reservations may be made under this Convention.

ARTICLE 23 ENTRY INTO FORCE

1. This Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of six months after the date of deposit of the third instrument of ratification,

دفتر هیئت دولت

acceptance, approval or accession.

2. When a State ratifies, accepts, approves or accedes to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention enters into force in respect of that State on the first day of the month following the expiration of six months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

**ARTICLE 24
TIME OF APPLICATION**

This Convention and any declaration apply only to electronic communications that are made after the date when the Convention or the declaration enters into force or takes effect in respect of each Contracting State.

**ARTICLE 25
DENUNCIATIONS**

1. A Contracting State may denounce this Convention by a formal notification in writing addressed to the depositary.

2. The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period after the notification is received by the depositary.

DONE at New York this twenty-third day of November two thousand and five, in a single original, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Convention.

دفتر هیئت دولت